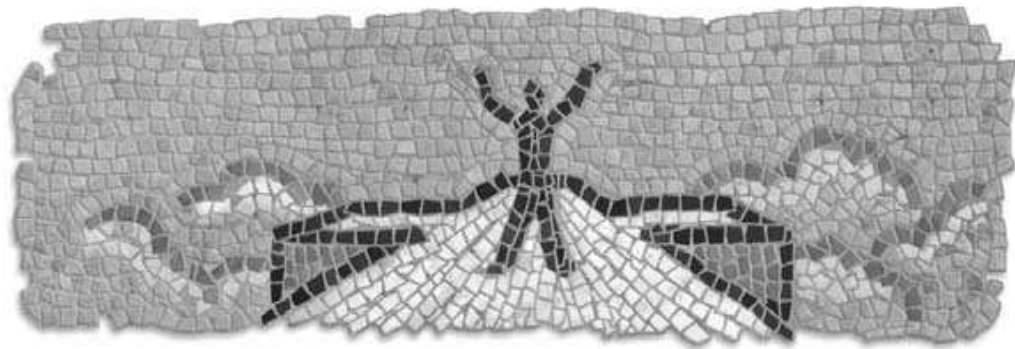

Bài Học 11

*3 Tháng 12 – 9 Tháng 12

Sự Tự Do Trong Đấng Christ

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Ga-la-ti 5:1-15; 1 Cô-rinh-tô 6:20; Rô-ma 8:1; Hê-bơ-rơ 2:14, 15; Rô-ma 8:4; 13:8.*

Câu Gốc: “Hỡi anh em, anh em đã được gọi đến sự tự do, song chớ lấy sự tự do đó làm dịp cho anh em ăn ở theo tánh xác thịt, nhưng hãy lấy lòng yêu thương làm đầy tớ lẫn nhau” (*Ga-la-ti 5:13*).

Trong Ga-la-ti 2:4, Phao-lô nói bảo vệ “sự tự do” chúng ta có trong Đức Chúa Giê-su Christ là điều quan trọng. Ông thường nói về “sự tự do” này. Nhưng Phao-lô muốn nói gì? Sự tự do đó gồm những gì? Sự tự do này đi bao xa? Và có giới hạn chăng? Sự tự do trong Đấng Christ có liên hệ gì với luật pháp?

Phao-lô trả lời những câu hỏi này bằng cảnh cáo người Ga-la-ti về hai sự nguy hiểm. Thứ nhất là thuyết duy luật [tin rằng được sự cứu rỗi nhờ giữ luật pháp]. Những kẻ thù của Phao-lô ở Ga-la-ti đã cố gắng rất nhiều để được ơn phước của Đức Chúa Trời qua việc làm của họ đến nỗi họ bỏ qua việc Đấng Christ ban sự tự do cho các tội nhân. Món quà này là sự cứu rỗi bởi đức tin mà người Ga-la-ti đã có trong Đấng Christ. Sự đe dọa thứ hai là lạm dụng sự tự do Đấng Christ đã mua chuộc cho chúng ta. Người Ga-la-ti đang bị nguy hiểm vì lạm dụng sự tự do của họ mà sa ngã vào sự dâm loạn.

Cả thuyết duy luật và sự dâm loạn đe dọa sự tự do. Vì hai điều này giam giữ những người theo chúng ở trong sự nô lệ. Phao-lô tha thiết nài xin người Ga-la-ti giữ vững sự tự do thật trong Đấng Christ.

“Đấng Christ Đã Buông Tha Chúng Ta Cho Được Tự Do”

Như một sự khuyến khích được rao lớn cho đạo quân yếu ớt của mình, Phao-lô truyền lệnh cho người Ga-la-ti đừng bỏ sự tự do của họ trong Đấng Christ. Sự dùng ngôn ngữ mạnh của Phao-lô khiến những lời của ông gần như nhảy ra khỏi trang giấy để biến thành hành động. Thật ra, đây chính là điều Phao-lô dự định cho những lời nói của mình. Câu này nối liền với đề tài đi trước và theo sau. Nhưng sự thay đổi đột ngột và sự tách ra khỏi văn phạm Hy Lạp gợi ý rằng Phao-lô muốn câu này nổi bật như một tấm bảng quảng cáo trên đường phố. Sự tự do trong Đấng Christ tóm tắt toàn thể sự tranh luận của Phao-lô. Và người Ga-la-ti đang ở trong sự nguy hiểm là liệng đi sự tự do đó.

Có vài **ẩn dụ [biểu tượng]** nào trong Ga-la-ti 1:3, 4; 2:16; và 3:13? Chúng giúp gì trong việc hiểu những gì Đấng Christ đã làm cho chúng ta?

Những chữ của Phao-lô, “Đấng Christ đã buông tha chúng ta cho được tự do” (Ga-la-ti 5:1), gợi ý ông nghĩ đến một hình dung khác ở đây. Chữ dùng trong câu này gần giống như chữ mà thời ấy, người ta dùng để chỉ sự giải phóng những tên nô lệ khỏi một vị thần. Vì nô lệ không có quyền pháp lý, nên một vị thần có thể mua sự tự do của họ. Tên nô lệ được tự do, nhưng theo luật pháp, họ thuộc về vị thần. Trong thực tế, phương pháp này thì giả dối. Chính tên nô lệ đóng tiền vào trong quỹ của đền thờ để được tự do. Thí dụ, chữ viết ở đền thờ của Pythian Apollo tại Delphi từ năm 201 T.C. tới 100 S.C. như sau, “Để được tự do, Apollo thần Pythian mua Sosibus người Amphissa, một nữ nô lệ tên là Nicaea . . . Nhưng Nicaea đã dâng tiền cho Apollo để được tự do.” – Phỏng trích Ben Witherington III, *Grace in Galatia* (Grand Rapids, Michigan: William B. Eerdmans Publishing Company, 1998), tr. 340.

Những chữ này gần giống như chữ Phao-lô dùng. Nhưng có một điều khác biệt lớn, đó là chúng ta không trả đồng nào (1 Cô-rinh-tô 6:20; 7:23). Giá thì quá cao đối với chúng ta. Chúng ta bất lực không thể tự cứu được. Nhưng Đức Chúa Giê-su đã can thiệp và làm những gì chúng ta không thể tự làm cho mình (như phải chết). Đức Chúa Giê-su đã trả giá cho hình phạt của tội lỗi chúng ta. Bằng cách này, Ngài đã giải cứu chúng ta khỏi hình phạt của tội lỗi.

Hãy nghĩ về đời sống bạn. Bạn có bao giờ nghĩ mình có thể tự cứu chẳng? Câu trả lời của bạn nói gì về việc bạn nên biết ơn thế nào về những điều nhận được trong Đức Chúa Giê-su?

Sự Tự Do Trong Đấng Christ Nghĩa Là Gì?

Phao-lô truyền các tín đồ đứng vững trong sự tự do. Một lời tuyên bố quan trọng đi trước mạng lệnh này, “Đấng Christ đã buông tha chúng ta cho được tự do.” Tại sao Cơ Đốc nhân phải đứng vững trong sự tự do của họ? Vì Đấng Christ đã giải cứu họ. Sự tự do là kết quả những gì Đấng Christ đã làm cho chúng ta.

Cách tuyên bố một sự kiện tiếp theo một lời cảnh cáo thì thông thường trong các thư của Phao-lô (1 Cô-rinh-tô 6:20; 10:13, 14; Cô-lô-se 2:6). Thí dụ, Phao-lô cho nhiều sự kiện trong Rô-ma 6 về tình trạng của chúng ta trong Đấng Christ. Ông nói, “Người cũ của chúng ta đã bị đóng đinh trên thập tự giá với Ngài” (Rô-ma 6:6). Sau đó, Phao-lô có lời cảnh cáo này, “Vậy chớ để tội lỗi cai trị trong xác hay chết của anh em” (Rô-ma 6:12). Đây là cách Phao-lô nói, “Trở nên những gì anh em đã trở nên trong Đấng Christ.” Sự dạy dỗ căn bản của phúc âm không nói chúng ta đừng làm điều gì để chứng tỏ mình là con cái Đức Chúa Trời. Thay vào đó, phúc âm dạy chúng ta làm điều mình làm vì chúng ta đã là con Đức Chúa Trời.

Theo Rô-ma 6:14, 18; 8:1; Ga-la-ti 4:3, 8; 5:1; và Hê-bơ-rơ 2:14, 15, Đấng Christ giải cứu chúng ta khỏi điều gì?

Sự dùng chữ *tự do* để diễn tả đời sống Cơ Đốc nhân nổi bật trong các thư của Phao-lô hơn tất cả những chỗ nào khác trong Tân Ước. Chữ *tự do* được viết 28 lần trong các thư của Phao-lô. Tuy nhiên, chữ này được nói tới 13 lần ở những chỗ khác.

Phao-lô có ý muốn nói *tự do* nghĩa là gì? Trước hết, tự do không phải chỉ là một tư tưởng. Tự do ở đây không có nghĩa là tự do về chính trị, kinh tế (về tiền bạc), hay tự do để sống theo ý mình. Thay vào đó, đây là sự tự do liên hệ với mối tương giao của chúng ta với Đức Chúa Giê-su Christ. Điều này nghĩa là Phao-lô nói về sự tự do khỏi làm nô lệ và phán xét của một Cơ Đốc giáo làm theo luật pháp. Nhưng sự tự do của chúng ta còn gồm nhiều hơn nữa, như sự tự do khỏi tội lỗi, khỏi sự chết đời đời, và khỏi ma quỷ.

“Ngoài Đức Chúa Giê-su Christ, đời sống con người chỉ là nô lệ cho luật pháp, nô lệ cho những điều xấu xa đang điều khiển thế gian, nô lệ cho tội lỗi, cho xác thịt, và cho ma quỷ. Đức Chúa Trời sai Con Ngài đến thế gian để hủy diệt sự điều khiển của những người chủ cầm giữ nô lệ.” – Phỏng trích Timothy George, *Galatians*, tr. 354.

Bạn cảm thấy mình làm nô lệ cho những điều nào? Hãy học thuộc lòng Ga-la-ti 5:1 và cầu xin Chúa khiến sự tự do bạn có trong Đấng Christ là một điều có thật trong đời sống bạn?

Các Kết Quả Nguy Hiểm Của Thuyết Duy Luật

Cách Phao-lô bắt đầu Ga-la-ti 5:2-12 bày tỏ sự quan trọng của điều ông sắp nói. Nhiều bản dịch của những câu đó cho thấy sự quan trọng này hơn nữa, “Hãy coi”, “Nghe đây!” “Hãy chú ý lời của tôi!” và “Tôi, Phao-lô, nói với anh em”. Phao-lô rất rõ ràng không đùa cợt. Sự dùng mạnh chữ *Coi đây* (*look* – bản dịch New King James), Phao-lô kêu gọi độc giả hết sức chú ý và bày tỏ uy quyền của ông như một sứ đồ. Ông muốn người Ga-la-ti hiểu nếu người Ngoại chấp nhận phép cắt bì để được cứu, thì người Ga-la-ti cần hiểu những kết quả nguy hiểm của quyết định đó.

Trong Ga-la-ti 5:2-12, Phao-lô có sự cảnh cáo nào về phép cắt bì?

Kết quả thứ nhất về sự cố gắng để được ân huệ của Đức Chúa Trời bằng sự chấp nhận phép cắt bì là khiến người đó chịu trách nhiệm về sự vâng giữ trọn cả luật pháp. Ngôn ngữ của Phao-lô trong câu 2 và 3 gồm sự chơi chữ thích thú. Phao-lô nói Đấng Christ sẽ không giúp người nào lựa chọn để làm điều này. Thay vào đó, họ sẽ chịu trách nhiệm về luật pháp, nghĩa là nếu một người muốn sống theo luật pháp, thì họ không thể lựa chọn luật nào để giữ. Họ phải giữ trọn cả luật pháp hay không giữ gì cả.

Thứ hai, người đó sẽ bị “cắt đứt” khỏi Đấng Christ. Khi một người quyết định để được xưng công bình bởi việc làm, thì chứng tỏ họ không chấp nhận đường lối của Đức Chúa Trời là được xưng công bình trong Đấng Christ. “Bạn không thể được cả hai. Không thể chấp nhận Đấng Christ, là dấu bạn không thể tự cứu, đồng thời, lãnh nhận phép cắt bì, là dấu nói rằng bạn có thể tự cứu.” – Phỏng trích John R. W. Stott, *The Message of Galatians* (Leicester, England: InterVarsity Press, 1968), tr. 133.

Lý do thứ ba Phao-lô không đồng ý với sự cắt bì là việc này ngăn cản sự phát triển thuộc linh. Ông cho thí dụ một người chạy giỏi về hướng lẩn tránh thì bị ai đó ngăn cản. Thật ra, chữ “ngăn trở” (câu 7) được quân đội dùng để chỉ sự “phá đường, làm sập cầu hay để chướng ngại vật trên đường đi của kẻ thù, hầu ngăn cản bước tiến của họ.” – Phỏng trích *The SDA Bible Commentary*, quyển 6, tr. 978.

Cuối cùng, sự cứu rỗi qua phép cắt bì “sỉ nhục” Thập tự giá thế nào? Sứ điệp phép cắt bì gợi ý bạn có thể tự cứu mình. Vậy, điều đó đề cao sự kiêu hãnh của con người vì chúng ta phải thú nhận mình hoàn toàn bất lực khi không có Đấng Christ.

Phao-lô rất giận người Ga-la-ti vì họ cứng đầu về phép cắt bì. Ông nói ông mong con dao sẽ trượt và họ tự chặt mình! Đây là những chữ nặng, nhưng chúng bày tỏ Phao-lô rất nghiêm túc về vấn đề này.

Sự Tự Do, Không Phải Ham Muốn Xác Thịt

Ga-la-ti 5:13 đánh dấu một điểm quẹo trong sách Ga-la-ti. Cho đến đây, Phao-lô đã tập trung vào vấn đề tôn giáo trong sứ điệp. Nhưng bây giờ, ông quay sang vấn đề hành vi của Cơ Đốc nhân. Một người nên sống thế nào, nếu người đó không được cứu bởi việc của luật pháp?

Trong Ga-la-ti 5:13, Phao-lô không muốn người Ga-la-ti dùng sai sự tự do nào?

Phao-lô biết người ta có thể hiểu sai quan điểm của ông về ân điển và sự tự do mà tín đồ có trong Đấng Christ (Rô-ma 3:8; 6:1, 2). Nan đề không phải tại phúc âm của Phao-lô, nhưng là tại người ta muốn làm theo ý riêng mình. Các trang lịch sử đầy dẫy chuyện tích về những người không thể tự chủ. Ai không cảm thấy nan đề này trong đời sống mình? Đây là lý do tại sao Phao-lô kêu gọi rõ ràng những người theo Đức Chúa Giê-su đừng để dục vọng và những sự ham muốn xác thịt điều khiển mình. Thật ra, Phao-lô muốn họ làm điều ngược lại và không dùng sự tự do như một dịp để ăn ở theo xác thịt, nhưng “hãy lấy lòng yêu thương làm đầy tớ lẫn nhau” (Ga-la-ti 5:13). Bất cứ ai phục vụ người khác trong tình yêu thương đều biết rằng đây là một điều chỉ có thể thực hiện được qua sự chết cho bản ngã và chết cho xác thịt. Những người không thể kìm hãm dục vọng và các ham muốn khác của xác thịt thì không thể phục vụ người khác.

Vậy, sự tự do của chúng ta trong Đấng Christ không phải chỉ là thứ tự do không làm nô lệ cho thế gian. Nhưng đây là sự kêu gọi để làm một công việc mới. Đó là trách nhiệm để phục vụ người khác trong tình yêu thương. Đây là “dịp để yêu người lân cận hết lòng, là dịp để tạo nên một cộng đồng dựa trên sự ban cho hơn là muốn có quyền lực hay địa vị.” – Phỏng trích Sam K. Williams, *Galatians* (Nashville, Tennessee: Abingdon Press, 1997), tr. 145.

Thật dễ dàng để coi nhẹ quyền lực của những chữ trong Ga-la-ti 5:13 trên người Ga-la-ti vì chúng ta biết câu này quá rõ. Nhưng tiếng Hy Lạp cho thấy tình yêu thương loại này không đến từ tình yêu của con người. Điều này không thể được. Tình yêu thương của con người rất giới hạn. Chữ *yêu thương* trong câu 13, theo tiếng Hy Lạp, là nói về tình yêu thương của Đức Chúa Trời mà chúng ta nhận được qua Đức Thánh Linh (Rô-ma 5:5). Điều ngạc nhiên, theo chữ Hy Lạp, “làm đầy tớ lẫn nhau” nghĩa là “trở nên nô lệ.” Nghĩa là sự tự do của chúng ta không phải cho mình nhưng để phục vụ người khác dựa trên tình yêu thương của Đức Chúa Trời.

Hãy thành thật: bạn có bao giờ nghĩ mình có thể dùng sự tự do bạn có trong Đấng Christ để thỉnh thoảng tham dự chút ít vào tội lỗi. Có gì rất xấu về ý nghĩ này?

Làm Trọn Luật Pháp

Bạn so sánh thế nào những lời giảng luận tiêu cực của Phao-lô về việc vâng giữ trọn cả luật pháp (Ga-la-ti 5:3) với sự giảng luận tích cực về sự làm trọn cả luật pháp (Ga-la-ti 5:14)? So sánh Rô-ma 10:5; Ga-la-ti 3:10, 12; và 5:3 với Rô-ma 8:4; 13:8; và Ga-la-ti 5:14.

Nhiều người nghĩ sự khác biệt giữa những lời giảng luận tiêu cực của Phao-lô về “vâng giữ cả luật pháp,” và lời giảng luận tích cực về “làm trọn cả luật pháp” là một điều khó xử. Nhưng thật sự không phải vậy. Câu trả lời là Phao-lô dùng mỗi câu có mục đích bày tỏ sự khác biệt quan trọng giữa hai cách để giải nghĩa hành vi của Cơ Đốc nhân trong sự liên hệ với luật pháp. Thí dụ, thật quan trọng khi Phao-lô nói tích cực về Cơ Đốc nhân giữ luật pháp, ông không bao giờ miêu tả điều đó là “vâng giữ luật pháp.” Ông dùng những chữ đó để chỉ những người sống dưới luật pháp và cố gắng để được sự chấp nhận của Chúa bằng sự “vâng giữ” điều mà luật pháp đòi hỏi.

Đây không có ý những người tìm được sự cứu rỗi trong Đấng Christ không vâng lời Chúa. Điều này không đúng. Phao-lô nói họ “làm trọn” luật pháp. Ông có ý muốn nói hành vi của Cơ Đốc nhân thật thì nhiều hơn là chỉ “vâng giữ” luật pháp. Phao-lô muốn nói họ “làm trọn” luật pháp. Phao-lô dùng chữ *làm trọn* vì nó đi xa hơn là chỉ “giữ.” Thứ vâng lời này có rễ sâu trong Đức Chúa Giê-su (Ma-thi-ơ 5:17). Đây không phải là không giữ luật pháp. Sự vâng lời này không giới hạn luật pháp chỉ trong tình yêu thương, nhưng cung cấp cách để người tín đồ kinh nghiệm ý nghĩa trọn vẹn của toàn bộ luật pháp!

Phao-lô nói ý nghĩa đầy đủ của luật pháp được thấy ở đâu? Xin đọc Lê-vi Ký 19:18; Mác 12:31, 33; Ma-thi-ơ 19:19; Rô-ma 13:9; và Gia-cơ 2:8.

Những chữ Phao-lô dùng trong Ga-la-ti thì có căn nguyên trong sự Đức Chúa Giê-su dùng Lê-vi Ký 19:18. Nhưng Đức Chúa Giê-su không chỉ là giáo sư Do thái duy nhất dùng Lê-vi Ký 19:18 như là tóm tắt toàn bộ luật pháp. Thí dụ, Rabbi Hillel sống vào khoảng một thế hệ trước Đức Chúa Giê-su. “Đừng làm điều gì có hại cho kẻ lân cận mình. Đó là trọn cả luật pháp.” – Phỏng trích. Nhưng sự hiểu biết của Đức Chúa Giê-su thì rất khác (Ma-thi-ơ 7:12), vì tích cực hơn. Và cũng bày tỏ rằng luật pháp và sự yêu thương đi đôi với nhau. Không có sự yêu thương, thì luật pháp trống rỗng và lạnh lùng. Không có luật pháp thì tình yêu thương không được hướng dẫn.

**Điều gì dễ hơn, và tại sao: yêu thương người khác, hay chỉ vâng giữ Mười Điều răn?
Hãy chia sẻ câu trả lời của bạn?**

Thứ Sáu *9 Tháng 12

Nghiên Cứu Bổ Túc: Đức tin thật luôn luôn hành động trong tình yêu thương. Khi bạn nghĩ đến Thập tự giá, không phải để làm linh hồn bạn yên lặng không biết bổn phận là gì. Không phải làm cho bạn buồn ngủ. Thay vào đó, Thập tự giá tạo nên đức tin nơi Đức Chúa Giê-su, đức tin hoạt động. Đức tin đó làm cho linh hồn tinh sạch khỏi tội ích kỷ. Khi chúng ta nắm lấy Đấng Christ bằng đức tin, công việc của chúng ta chỉ mới bắt đầu. Mỗi người cần phải chiến thắng các thói quen tội lỗi bằng những cuộc chiến đấu nghiêm trọng. Mỗi linh hồn bị đòi hỏi phải chiến đấu cuộc chiến đức tin. Nếu một người theo Đấng Christ, thì họ không thể gian dối, không thể cứng lòng, thiếu sự thông cảm. Người đó không thể thô lỗ hay dùng lời tục tĩu. Họ không thể đầy sự kiêu hãnh hay hốc hách. Và họ không thể dùng lời chỉ trích sắc bén hay xét đoán người khác.

Công việc yêu thương đến từ việc làm của đức tin. Tôn giáo của Kinh Thánh nghĩa là việc làm tiếp tục suốt cả đời. ‘Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, đặng họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời’ (Ma-thi-ơ 5:16). ‘Ấy vậy . . . hãy lấy lòng sợ sệt run rẩy làm nên sự cứu chuộc mình. Vì ấy chính Đức Chúa Trời cảm động lòng anh em vừa muốn vừa làm theo ý tốt Ngài (Phi-líp 2:12, 13).’ Chúng ta phải sốt sắng làm việc lành. Và chúng ta cần cẩn thận tiếp tục làm việc lành. Và Đấng Làm chứng Thành tín [Đức Chúa Giê-su] phán, ‘Ta biết công việc của người.’

“Điều rất đúng là những hoạt động bận rộn của chúng ta sẽ không làm sự cứu rỗi của mình chắc chắn. Nhưng cũng rất đúng là đức tin hiệp một chúng ta với Đấng Christ sẽ kích thích chúng ta làm việc cho Ngài (Manuscript 16, 1890).” – Phỏng trích Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, quyển 6, tr. 1111.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Lớp bạn hãy ôn lại những câu trả lời của bạn cho câu hỏi cuối cùng của bài học hôm thứ Năm. Có sự lựa chọn nào làm hầu hết người ta cảm thấy dễ hơn, và tại sao? Câu trả lời của bạn nói lên những lẽ thật quan trọng nào về sự làm trọn luật pháp nghĩa là gì?
- 2 Phao-lô nói đức tin “làm việc” qua tình yêu thương nghĩa là gì?
- 3 Hãy suy xét tư tưởng cố gắng dùng sự tự do của bạn trong Đấng Christ để tham gia vào tội lỗi. Tại sao dễ làm điều đó? Khi người ta nghĩ như vậy, họ đang rơi vào lưới bẫy nào? (Hãy đọc 1 Giăng 3:8).

TÓM LƯỢC: Sự tự do là một trong những chữ Phao-lô thích dùng để giải nghĩa phúc âm. Sự tự do gồm những gì Đấng Christ đã làm cho chúng ta: (1) Ngài giải cứu chúng ta khỏi sự nô lệ của thế gian và (2) Ngài đòi hỏi chúng ta sống đời Cơ Đốc nhân. Nhưng chúng ta cần thận trọng về sự tự do mình để không rơi vào cạm bẫy của thuyết duy luật hay sống trụy lạc. Đấng Christ không buông tha chúng ta để chúng ta phục vụ bản thân, nhưng để chúng ta dâng hiến đời mình phục vụ người lân cận.